

Fødevareministeren (Mariann Fischer Boel): Nu har jeg ikke nogen fuldstændig klar erindring om den gældssaneringsmodel, der blev lavet for landbruget i sin tid. Det eneste, jeg har en rimelig klar erindring om, er, at hele diskussionen om statsstøtte er blevet strammet op gennem de seneste år, men jeg vil gerne gå i annalernerne og prøve at finde ud af, hvad vi gjorde dengang, og også prøve at se, om vi skulle have nogle notater liggende, som hr. Erik Mortensen kan have glæde af.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. US 121

Kristen Touborg (SF):

Der har i den senere tid været en større offentlig debat om danske fødevarer, der sendes til bl.a. Sverige, men bliver afvist på grund af et for stort salmonellatryk og bliver returneret til Danmark, hvorefter disse varer uden videre kan sælges til de danske forbrugere, uanset at de er faldet for salmonellakontrollen i f.eks. Sverige.

Jeg har forstået på ministeren, at ministeren har en vis forståelse for, at det er en uheldig og utilfredsstillende situation, og mit spørgsmål til ministeren er: Hvad har ministeren gjort, og hvad vil ministeren gøre for at komme ud af den situation, vi er i på nuværende tidspunkt?

Fødevareministeren (Mariann Fischer Boel): Jeg har den klare holdning, og det er i øvrigt også regeringens holdning, at selvfølgelig skal vi have en målsætning om, at forbrugerne skal beskyttes bedst muligt mod salmonella, og jeg forstår ganske glimrende, at den almindelige forbruger kan blive pikeret og forarget over, at man i realiteten kan købe noget i butikkerne, som er afvist i andre lande. Det satte straks Fødevareministeriet i gang med at undersøge, hvilke reelle muligheder vi har.

Jeg vil godt sige, at det jo ikke er første gang, sagen kommer op, og det husker hr. Kristen Touborg måske også. Den kommer op med jævne mellemrum, så vi får en diskussion om, hvad niveauet herhjemme skal være.

Som det første og også vigtigste punkt har jeg sat embedsværket i Fødevaredirektoratet i gang med at prøve at udarbejde en plan for, hvordan vi kan stramme vores salmonellahandlingsplan op. Det er klart, at det er det lange, seje træk, der

skal hjælpe med til, at vi på sigt generelt får nogle bedre fødevarer, både til hjemmemarkedet og til eksportmarkederne.

Så vil jeg godt sige, at hvis vi skal glæde os over noget, er situationen jo den i dag, at der aldrig har været så få mennesker i Danmark, der er blevet syge på grund af dårlige fødevarer, så de salmonellahandlingsplaner, som har kørt, og som kører i øjeblikket, virker altså. De er bare et af elementerne, men jeg er sikker på, at hr. Kristen Touborg vil spørge igen, så jeg kan få lejlighed til at skitsere nogle af de andre løsningsmodeller.

Kristen Touborg (SF):

Tak for svaret.

Jeg er enig i, at de danske salmonellahandlingsplaner har haft en absolut gavnlig virkning på salmonellaniveauet, men det ændrer jo ikke ved, at man – og det er jo også det, ministeren lægger op til – kunne stramme salmonellahandlingsplanen, så der bliver endnu færre syge i fremtiden, altså at den andel af dyrene, der har salmonella, bliver mindre.

Jeg vil godt bede ministeren om at svare på det, jeg også spurgte om, nemlig: Hvad vil ministeren gøre ved den omstændighed, at danske forbrugere kommer til at agere som en slags skraldespand for madvarer, der er afvist i andre lande?

Fødevareministeren (Mariann Fischer Boel):

Det er fuldstændig rigtigt, at returvareproblematikken i sig selv er et helt særligt problem, som vi også har en interesse i at prøve at løse, for hvorfor skal vi have noget på det danske marked, som andre i virkeligheden afviser?

Kl. 13.30

Det kan se pudsigt ud, men da heller ikke jeg mener, det er i branchens interesse, at der har dannet sig den opfattelse i befolkningen, at vi er skraldespand for de af andre lande afviste danske fødevarer, som i øvrigt er kvalitetsvarer, har jeg her i eftermiddag et møde med erhvervene, hvor vi skal prøve at finde ud af, hvordan vi løser problemet.

Sagen er den, at rent lovgivningsmæssigt er der relativt snævre grænser for, hvad jeg kan gøre. Men man kan jo komme meget langt med dialog og samarbejde, og det er det, jeg vil prøve i eftermiddag, og så får jeg jo lejlighed til i et samråd at redegøre over for udvalget for, hvilket resultat vi måtte være kommet frem til.